

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

23. S. Joseph Sponsi encomia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

Candidior niveo rutilas Regina colore,

Et radiis cedit clara Diana tuis.

Luna suum perdit tecum sociata nitorem,

Atque comes nullum Sol tibi lumen habet.

Occasione poematis præscripti admonemus Græcos subfulco seu triticeo colore delectatos, candidissimam virginem taliter adumbrasse, cui opinioni refragantur P. Bonifacius virginalis historiæ lib. 1. c. 7 & Carthagenæ loco citato n. 19. Candori adstipulatur Bustensis par. 2. Marialis ferm. 4. par. 3.

Iosephi sponsi Encomia. §. 23.

SI verum est certò quodam pondere, numero & mensurâ omnia à divinâ providentiâ fieri (ait Petrus Cotonus^a) sequitur haud dubiè, eam Iosephi sanctitatem fuisse, ut eâ nullus tempestate, illi meritis par aut æqualis esset, cum solus ipse in filii Dei nutricium & verum sanctissimæ matris ejus conjugem selectus sit; & sanè communis Doctorum sententia est, omnibus illum Sanctis qui præcesserant gratiâ præstitisse: majori siquidem illum innocentiam fuisse quam Abel, majori pietate quam Enos, majori prudentiam quam Noe, majori obedientiam quam Abraham, majori spe quam Isaac, majori patientiam quam Jacob, majori castitate quam filius ejus Joseph, majori cum Deo familiaritate quam Moyses, majori erga populum amore & affectu quam Samuel, majori humilitate &

^a Cotonus medit. 4. fructu 1.

mansuetudine quam David; quodque singulare est, illum iuxta nominis sui significationem, & Propheta vocem, meliorationes & ascensiones in corde suo fecisse, de virtute in virtutes eundo, donec videret Deum Deorum in Sion.

2. Easdem ob causas (citatus auctor continuat) putarunt nonnulli Ioseph in utero matris sanctificatum fuisse, usum rationis illi acceleratum, singulari illum revelatione à Mariâ in conjugem delectum, non fuisse tunc quidem senem, sed justâ aetate, simili ipsum voto virginitatem suam Deo vovisse, Iesum Christum facie illum retulisse, ad usque manifestationem & primum predicationis verbi annum, tricesimum scilicet vitæ ejus, vitam extendisse, oculos illi à Christo oclusos, filium & Mariam lugubres in funere ejus vestes induisse, unâ cum aliis plurimis Domino moriente resuscitatum, cum Mariâ conjugem interim fuisse illam consolando, donec filius ejus charissimus resurgeret, Christum apparentis pene semper socium ac comitem fuisse, unâ cum corpore denique & animâ cum ipsâ in die ascensionis in cælis sublatum, adeo ut hodie non nisi tria cælo contineantur corpora, ipsum Redemptoris Iesu, sacratissimæ ejus Matris, & conjugis illius Iosephi. Etsi verò horum pleraque ab Ecclesia credenda non doceantur, certum tamen est illum justum fuisse, eâ inquam justitiâ, quæ omnes complectitur virtutes, habituumque omnium laudabilium complementum denotat, justitiâ quæ mediis in tentationibus & adversis

illum

illum in officio retinebat, quæ certitudinem illi virtutis, ac culpæ apparentiam ostendebat.

3. Ex Petro Bessæo Joannes Andreas Coppenstein^b scribit: Cherubinus est Joseph inter viros, tantus quantus B. V. Maria inter mulieres benedicta, quod mater sit Christi, is quod pater sit ejusdem. Pares ambo natalibus regiis, similes & donis spiritualibus. Hoc potissimum nixus fundamento Gerson docuit, quem & sequuntur plures, scilicet S. Josephum sicut Jeremiam, ab utero matris sanctificatum fuisse, inque gratiâ confirmatum, ut vel istô aliquanto similior foret Deiparæ sponfus. Sanè S. Augustinus & Rupertus Abbas ajunt nunquam eum mortale delictum commisisse, in quo superior Apostolis, proximus fuit Deiparæ. S. Hieronymus est auctor, eum perpetuam conservasse virginitatem sunt qui die Ascensionis eum cum animâ & corpore surrexisse, cælosque petiisse dicant. Hoc constat quod Joseph justus fuerit. S. Elisabethæ magnus honor, quod visitata semel à S. Mariâ, magnus S. Joanni Evangelistæ, quod ipsi Dei commendata parens, major ab utroque, S. Josepho honor obvenit.

4. Sanctificationis in utero Josephi meminerunt præscripti Cotonus, Bessæus, & Coppenstein; sed & Recens auctor germanicus, pro eadem sententiâ adducens ex Isodori summâ, exempla Jeremiæ & Joannis, concludit à minori

ad

^b Coppenstein in festo S. Joseph.

ad majus, justificando ejusdem sententiæ assertores Gersonem, Jacobum de Valentia, Vellegas & Paulum Barry; quibus, si placet, addi possunt Joannes Major in c. 1. Matthæi. Gabriel Biel in supplemento, dist. 30. q. 2. Bustensis Marialis parte 4. serm. 12. Salmeron tomo 3. tract. 28. pag. 244. Joannes Eckius homilia 1. in festo S. Joseph, Angelus del Pass. tom. 1. in Luc. lib. 2. cap. 24. Vega in festo S. Joseph: & Carthagena de arcanis Joseph & Mariæ lib. 18. hom. ultima. §. 1. & alii multi gravissimi, quos ipse recenset. Et quidem Salmeron demonstrat disparitatem inter sanctificationem Mariæ & Josephi. De æqualitate connubiorum argumentum præcessit supra. Unde advertendum, quod sit quædam æqualitas geometrica, adeò ut major turris det majorem umbram, minor autem turris minorem, cum sua cuique sit sufficientia gratiæ à Deo, dedit & Josepho gratiam parem suæ vocationi. Quænam illa & quanta, esse sponsum Matris Dei, nutrimum Christi? de quibus ex Bessæi Nucleo Andreas Coppenstein in festo S. Josephi par. 1.

5. VIRGO S. JOSEPHUS permansit juxta SS. Patres par. 2. q. 6. n. 3. carptim relatos: quam illustrem prærogativam plenius comprobant Themeswar stellarii lib. 8. p. 2. a. 3. c. 4. Bustensis ubi supra. Eckius ubi supra. Salmeron tom. 3. tract. 30. pag. 234. Aloysius Episcopus Veronensis in vitis SS. edit. 1571. Louan. par. 1. pag. 253. Toletus annotat. 18. in Joannem. Vincentius Regius

K

Dilu-

Dilucid. Evangel. lib. 1. c. 5. digress. 4. Tornicell. A. M. 4050. n. 5. Angelus del Pas. tom. 1. in Luc. lib. 2. c. 24. Cornel. à Lapide in proæmio epistolæ S. Judæ. Doctissimus Cardinalis Petrus Damiani^e olim acclamavit: *Et ne hoc sufficere videatur, ut tantummodo virgo sit mater. Ecclesia fides est, ut virgo fuerit & is, qui simulatus est pater.*

6. Josephum Patriarcham Pharao, Genes. 41. fecit ascendere super currum suum clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, ut conservatore, &c. Justior hic honor debetur nostro Josepho nutricio panis, qui de cælo descendit, Joannis 6. Is omnino est Matth. 25. Fidelis servus & prudens quem constituit Dominus super familiam suam, Matrem scilicet & filium. Gen. 41. *Nunquid sapientio rem & similem tui invenire poterò? quare tu eris super domum meam, & ad oris tui imperium cunctus populus obediet,* qui enim Deiparam ac Jesum subditos fecit Josepho, quomodo non simul subjecit ei universos eisdem subditos?

7. Tituli triumphales S. Josephi prope innumeri sunt, atque ut cupidus Lector facili negotio haurire possit, quod volet, recurrat ad peculiaria festa S. Joseph in veteri Breviario Romano, & Ordinis Prædicatorum anno 1516. Parisiis edito: similiter consulantur Cardinalis Cameracensis, & Parisiensis Cancellarius, de quibus mox loquemur: Bustensis Præmemoratus, & Themefwarstel-

• Damiani epistola II. c. 4.

stell. lib. 1. p. 2. c. 11. par. 6. a. 3. & lib. 8. p. 2. a. 2.
Salmeron tom. 3. tractatu 30. Georgii Bartholdi
Pontani bibliothecæ tom. 1. pag. 63. 105. 533. &
seq. Andreas à Soto lib. de S. Josepho: Biverus
dissert. 3. pag. 604. Osorius in festo S. Joseph.
Carthagena de arcanis Mariæ & Joseph. lib. 4.
hom. 11. lib. 9. homil. 4. & 7. lib. 18. hom. 14. & 15.
Eum Prophetam vocari posse, docet Abulensis
q. 57. in c. 1. Matth. Hanswick tom. 1. cornuco-
piæ enarr. 2. sect. 27. comparat ipsum Angelo.
plura habet R. P. Paulus Barrii edit. Gall.

8. Trecentis retrò annis S. Josephi nutriciù
Christi duodecim honores eminentes, calamo
illustravit Petrus de Aliaco ex studii Parisiensis
Cancellario, Cameracensis Episcopus, S. R. E.
Cardinalis. Fælix ei in doctrina discipulus & in
Cancellariatu successor Joannes Gerson, Ordini
Cælestinorum Lugdunensis Monasterii an-
tea Prior, in S. Josephi cultu plus ultrà profecisse
reperitur eodem seculo, sed & in Germaniâ exi-
stens (anno 1419. sexagenarius, fasciis mortali-
tatis exutus) paulò ante, ceu funeris cantator
cygnus, ducem securum præligens, Josephinam
metro condidit: varia quoque alia gloriosa de
eodem scripsit, ardentissimis votis desiderans, ut
universalis S. Josephi cultus in Ecclesia Dei in-
troduceretur. Idem factitarunt Robert. de Li-
cio, Jacobus Perez, Isodorus Isolanus Ord. Præ-
dicatorum, librum, S. Bernardinus sermones, at-
que Trithemius Rosarium & Missam de S. Jose-

pho composuit, libro uno qui incipit: *d Magno sepe desiderio statui.* In idipso collaborarunt Robertus de Licio & Perex.

9. Arturus à Monasterio de S. Josephi festo annotat: *Hunc Christi Domini nutricium, singulari pietatis affectu semper veneratus est noster Ordo Seraphicus, & in Capitulo Generali Monachiensi in Bavaria anno 1399. seu Assisi in Umbria decretum est, ut festum celebraretur S. Joseph, sponsi illibati Virginis intemeratae Mariae, sub Officio Confessoris novem Lectionum.* Ita *Vadding. in Annal. Minorum ad annum 1399. §. 7.* In Capitulo autem Generali Salmanticensi anno 1461. statutum fuit, ut die 19. Martii huiusmodi festum ageretur; postea anno 1490. id festum inter duplicia minora collocatum est; iussu Capituli Generalis Balmerensis prope Andegaviam: imo & inter majora duplicia connumeratum per Reverendiss. Patrem Raynaldum Gratianum Ministrum Generalem totius Ordinis. Vide speculum FF. Minor. & Firmamentum trium Ord. tract. 3. de Ordinationibus circa Offic. Divinum. Desponsationis festum celebre manet in sacro Ordine Annunciationis B. Mariae, & in Galliis, ubi & annulum sponsalium virgini à Josepho traditum, religiosè asservari ad XI. Cal. Augusti in Supplemento Martyrologii Gallicani Andreas Saussaius memorat.

10. Patrocinium Josephi efficacissimum, Diez
d VVion lib. 5. c. 85. e Artur. in Martyr. Francisc. 19. Martii
VVadding. 1480. II. 41.

Diez^f sic concludit: Exod. 40. iussit Deus duos Cherubinos poni supra propitiatorium, quod quidem Redemptorem nostrum significabat, quia, ut ait S. Joannes, *ipse propitiatio nostra pro peccatis nostris*. Duo autem Cherubin supra illud positi fuerunt, S. Joseph & virgo sanctissima, Cherubini puritate & cœlesti contemplatione. Nullus unquam filius adeò fuit parentum suorum voluntati obediens, ut Christus Redemptor noster Josepho & Mariæ. Josue 10. c. Cum Sol Josue orante stetit, ut rem novam sacra Scriptura dixit: *Obediente Deo voci hominis*: Christus autem verus homo, semper dum vixit in hac mortali vitâ sancto huic viro obtemperavit; plurimi namque Doctores sancti eum tempore passionis adhuc vivum fuisse adfirmant, g Hieronymus, h Augustinus, i Ambrosius, k Chrysostomus, l Cyprianus, m Gobelinus Persona olim Bilifeldiæ Decanus, & Carthagena de arcanis Mariæ & Joseph lib. 18. hom. ult. §. 7. n. 7. Causa autem cur in cruce matrem suam sanctissimam dilecto discipulo commendaverit, fuit ut divus Joannes qui juvenis erat, ei & sancto ejus sponso unam serviret. Quod si in hac vitâ tanto eum honore affecit, quantò in cœlesti gloria affecisse credemus? Si Christus dixit: quicumque potum dederit uni ex minimis istis, calicem aquæ frigidæ

K 3

tan-

f Diez in festo S. Joseph. g Hieronym. s. Heluid. de virg. perpet. Mar. h August. serm. 21. de tempore. i Ambros. l. i. in Luc. & lib. de instit. Virg. k Chrysost. hom. super Matth. l Cyprian. serm. de pass. Christi. m Gobelin. in 6. statis millenario c. 6.

tantum in nomine discipuli, Amen dico vobis, non perdet mercedem suam: quoniam præmio eum remunerabit, qui tot annos vitæ illi alimenta proprio sudore suppeditavit? si is qui recipit justum in nomine justî, Matth. 10. c. mercedem justî accipiet, qui justorum Domino tanto cum amore recepit, quânam mercede dignus erit? Quapropter cum tantum sanctus hic vir in cœlo possit, humiliter nos ejus patrocinio dedamus, ut divinam nobis gratiam impetret, quâ tandem proficiscamur ad gloriam Collimant in idipsum Gerson in Josephinâ, Eckius in homiliis, Gratianus Carmelitanus lib. 5. de S. Joseph. Fabri Auctarium in festo S. Joseph themate 2. plura invenies apud P. Barry.

II. Sic olim etiam Christianis consuluit, Bernardinus de Busto his vocibus resonans: *O devoti Christiani habete nunc sanctum in devotione, quia ei multum sumus omnes obligati & c. qui vult aliquid à Deo obtinere accipiat Beatum Joseph pro advocato suo apud virginem benedictam sponsam ejus: & Beatissimam Virginem apud filium suum, & Dominum Jesum ante Patrem cœlestem & omnia impetrabit.* Beatam Virginem Mariam & S. Joseph itinerantes invocent, qui bonum hospitium desiderant; super hoc Joannes Gerson ponit exemplum in fine suæ Josephinæ metricæ accinens: *Nuper in austerâ vir religione probatus, dum peragrabat iter prope finem noctis*

opaca;

a De Busto par. 4. Marial. serm. 22.

opaea, ventis & pluviâ simul ac ex rore viarum turbatus, vestri meminere Joseph atque Maria, orans hospitium mox villa petita patescit. Possumus hoc signo portum sperare salutis. In agone ultimo luctantibus Joseph aptissimè tutelaris colitur.
 o Antonius Beneficiatus Concionator celeberrimus, & Doctor Regens in Universitate Valentiniâ Hispanicâ, famâ sanctitatis Patrum nostrorum Discalceatorum illectus, in vicino Conventu institutum Seraphicum amplexus est, cum ingenti Procerum, Optimarum, Nobilium, Canonicorum, Clericorum ac Scholarium universitatis concursu: Cognomen à S. Joseph elegit, quem patronum coluit, Morum sanctitate brevi excelluit, post multos bonorum operum fructus per mensem Valentia decubuit, & sacratissima nomina, JESUS, MARIA, JOSEPH, crebrius invocans, cum sanctitatis odore, suavissimè obdormivit in Domino.

12. Concinamus hymno veteri: *P Carnis servans mundiciam, fragrasti quasi lilium: stolam amplexus regiam cursus cepisti bravium. 2. Tu sis nostrum refugium, tu robur potentissimum, tu salus & protectio, nostraque jubilatio. 3. Ope gubernas fragiles in hujus mundi pelago, atque exutos corpore, nos omnes semper suscipe. 4. Nos ergo sponse virginis rogamus, Joseph, supplices, Conatus castos perfice, & à reatu ablue. 5. Procul à nobis subdulus, te postulante, que sumus, abscedat anguis, lubri-*

K 4

cus

o Arturus in Martyr. pridie Kal. Decemb. p Brev. duo p x allegata.

cus hostis salutis omnium. 6. Coelestibus ut gaudiis, nos ex tuis suffragiis, conjungat una Deitas, sed in personis Trinitas.

Ortus nepotis Ioachim & Anna.

§. 24.

JESU CHRISTI NATIVITAS, Virginis Matris desponsationem consequitur. Ordinem, processum, & fructus S. Damascenus^a præconiis eximiis concelebrat dicens: *Quod fuerit virginis nativitas, festorum antea ambulo, mysterii Christi præludium.* Oportebat enim prius palatium parari atque ita Regem adesse. Oportebat prius regionum incunabulorum fascias contexi, atque ita demum reginam infantem in lucem edi. Denique prius oportebat argillam misceri, ac tum figulum præsto esse. Merito proinde vir divinus Ioachim, & Anna ipsius uxor, divinâ providentiâ vocati, precationis fructum perceperunt, (virginem Mariam) naturæ Reginam, ac nostræ massæ primitias. ^b Jam quod nobis cognatum est, deificationis initium sumit. ^c Fausta omnia tibi sint, o veneranda probarica: incrementum sumat tua gratia. O sanctissima Ioachim & Annae filia, quæ principatus ac potestates fefellisti, atque ignea maligni tela extinxisti, quæ in spiritus thalamo versata es, atque immaculata conservata in Dei sponsam! O sanctissima filia mulierum ornamentum! O terrena filia, quæ Dei genitricibus ulnis Creatorem gestasti! Sanè res omnes

^a Damascen. orat. 3. de nat. B. V. in fine. ^b Idem orat. 1. in fine.
^c Ibid. fol. 369. & 370.